

BIULETYN SPORTOWY

WOJ. KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Nr 6

Poznań, dnia 1 czerwca 1961

rok VI

T R E Ś Ć

- Poz.23 Zarządzenie Nr 49 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 17 marca 1961 roku w sprawie należności za czas podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki.

Z a r z ą d z e n i e   Nr 49

Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki
z dnia 17 marca 1961 r.

w sprawie należności za czas podróży lub delegacji w sprawach
kultury fizycznej i turystyki

Na podstawie § 4 ust.3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz.U. Nr 38, poz.224).

R o z d z i a ł   I

Postanowienia ogólne

§ 1. Obowiązek stosowania niniejszego zarządzenia obejmuje wszystkie stowarzyszenia i organizacje (instytucje) społeczne realizujące zadania w zakresie kultury fizycznej i turystyki, zwane dalej jednostkami.

§ 2.1. Przepisy niniejszego zarządzenia mają zastosowanie do:

- 1) zawodników sportowych,
- 2) uczestników imprez i zawodów sportowych organizowanych w ramach upowszechnienia kultury fizycznej,
- 3) działaczy kultury fizycznej i turystyki,
- 4) sędziów sportowych i turystycznych.

1. Pod sformułowaniem „imprezy i zawody sportowe w ramach upowszechnienia kultury fizycznej” rozumie się wszystkie zawody sportowe oraz takie imprezy, jak festyny, spartakiady, święta kultury fizycznej itp. przeprowadzone przez podstawowe ogniska organizacyjne stowarzyszeń i organizacji (LZS, MKS, kluby sportowe, Ogniska TKKF itp.) realizujących zadania w zakresie kultury fizycznej - jako wewnętrzne zawody i imprezy tych ogniw.

3. Działaczem w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest osoba, która w czasie podróży lub delegacji wykonuje społecznie powierzone jej funkcje w zakresie kultury fizycznej i turystyki.

4. Pracowników instytucji i stowarzyszeń kultury fizycznej i turystyki wyjeżdżających z zawodnikami w charakterze kierowników, opiekunów i trenerów należy traktować jak działaczy.

§ 3. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania do osób, które w czasie podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki wykonują czynności wynikające z umowy o pracę zlecenia lub o dzieło zawarte z jednostką delegującą, poza przypadkami określonymi w § 2 ust.4.

2. W stosunku do osób, o których mowa w ust. 1 stosuje się w sprawach należności za czas podróży lub delegacji obowiązujące przepisy dotyczące pracowników danej jednostki.

W szczególności w stosunku do pracowników (zleceńbiorców, wykonawców) stowarzyszeń kultury fizycznej i turystyki stosuje się odpowiednie obowiązujące przepisy w sprawie należności za pełnienie czynności poza miejscem pracy, dotyczące pracowników państwowych.

§ 4. 1. Zawodnikom, uczestnikom imprez sportowych, działaczom kultury fizycznej i turystyki oraz sędziom za czas podróży lub delegacji przysługiwać mogą następujące należności:

- 1) zwrot kosztów przejazdu,
- 2) diety lub wyżywienie,
- 3) zakwaterowanie,
- 4) ekwiwalent z tytułu utraconego zarobku.

2. Likwidacja należności wymienionych w ust.1 pkt.1, 2 i 3 dla działaczy kultury fizycznej i turystyki może nastąpić tylko po uprzednim pobraniu od działacza oświadczenia o niekorzystaniu z innej delegacji w okresie wykonywania zadań w zakresie kultury fizycznej i turystyki.

§ 5. 1. Uczestnikom imprez i zawodów organizowanych w ramach upowszechnienia kultury fizycznej nie przysługują w zasadzie z tego tytułu żadne należności.

2. W poszczególnych przypadkach, kiedy jednostka organizująca imprezę lub zawody przewiduje zwrot kosztów poniesionych przez uczestników względnie sama poniesie pewne świadczenia (np.przewóz uczestników, wydanie posiłków),powinna w regulaminie imprezy określić wyraźnie rodzaj świadczeń lub wysokość pokrywanych kosztów - w granicach ustalonych niniejszym zarządzeniem.

§ 6. Sędziom sportowym niezależnie od ewentualnych należności wymienionych w § 4 mogą być wypłacane ryczałty na pokrycie wydatków przez nich poniesionych w związku z pełnieniem funkcji sędziowskich.

Koszty przejazdu

§ 7. 1. Na koszty przejazdu składają się:

- 1) koszt przejazdu od stacji w miejscu zamieszkania lub czasowego pobytu najkrótszą trasą do stacji docelowej i z powrotem,
- 2) koszt dojazdów do stacji i z powrotem.

2. Przez stację rozumie się: dworzec kolejowy, przystań, stację autobusową, port lotniczy.

§ 8. 1. Przy przejazdach należy posługiwać się najtańszym środkiem lokomocji. Użycie droższego środka lokomocji dozwolone jest w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych terminem i warunkami zawodów (imprezy) lub pilnością sprawy.

2. Osobom wymienionym w § 2 ust.1 niniejszego zarządzenia, które użyły droższego środka lokomocji bez zezwolenia jednostki, zwraca się koszty przejazdu takim środkiem lokomocji, do użycia jakiego były one uprawnione.

3. Przepis ust.2 stosuje się odpowiednio w przypadku przejazdu klasą, do użycia której osoby te nie były uprawnione.

§ 9. Przy korzystaniu z przejazdu koleją należy stosować następujące zasady:

1) przy przejazdach:

- a) do 100 km w jedną stronę - pociąg osobowy II kl. a w przypadku delegowania sędziego - pociąg osobowy lub pospieszny II kl.,
- b) ponad 100 km w jedną stronę - pociąg osobowy lub pociąg pospieszny I kl.

2) przy przejazdach koleją w nocy, jeżeli podróż trwała co najmniej 6 godzin, pomiędzy godzinami 21,00 a 7,00 można korzystać z miejsca w wagonie sypialnym II kl., o ile jednostka zarządzająca podróżą uzna za konieczne użycie miejsca sypialnego;

3) jeżeli czas przejazdu nocą jest krótszy niż 6 godzin, z miejsc sypialnych może korzystać jedynie reprezentacja kraju o ile Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki uzna przejazd wagonem sypialnym za konieczny;

4) zwrot kosztów przejazdu w wagonie sypialnym może nastąpić tylko w przypadku, gdy bilet na miejsce sypialne jest załączony do rachunku kosztów podróży.

§ 10. 1) Koszty przejazdu zwraca się wg obowiązujących taryf.

2) Osoby posiadające uprawnienia do ulg taryfowych otrzymują zwrot kosztów przejazdu wg ceny ulgowej.

3) Od osób, którym wypłacany jest zwrot kosztów przejazdu należy każdorazowo pobrać oświadczenie o posiadaniu lub nie posiadaniu uprawnień do ulg taryfowych.

4) We wszystkich możliwych przypadkach zgłaszane koszty należy udokumentować dowodem zapłaty.

5) Dopłaty do biletów kolejowych nabywanych w placówkach P.B.P. „Orbis” mogą być uznane wyłącznie w przypadku, gdy zakup został stwierdzony pieczętą „Orbisu” na dokumencie podróży.

§ 11. 1) Na koszty dojazdu do stacji i ze stacji, jak również przejazdu z jednej stacji do drugiej, za każdy dojazd lub przejazd przyznaje się ryczałt w wysokości 1 złotego.

2) W przypadku podróży do kilku miejscowości - przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

3) Ryczałt nie przysługuje, gdy dojazd odbywa się środkiem lokomocji dostarczonym przez jednostkę delegującą lub organizatora imprezy.

§ 12. Przy przejazdach zamiejscowych własnym środkiem lokomocji zwraca się koszty przejazdu wg następujących stawek:

1) dla samochodów osobowych z silnikiem o pojemności cylindra do 2 litrów - zł 1,60 na 1 km przebiegu,

2) dla samochodów osobowych z silnikiem o pojemności cylindra ponad 2 litry - zł 1,90 za 1 km przebiegu,

3) dla motocykli i łądzi motorowych bez względu na wielkość i model - zł 0,80 za 1 km przebiegu,

4) jeżeli drogę odbyto rowerem, na nartach lub pieszo, przyznaje się kwotę zł 0,30 za każdy kilometr.

R o z d z i a ł   III

Diety

§ 13. 1) Diety wypłaca się za cały czas pobytu poza miejscem zamieszkania. Przez miejsce zamieszkania rozumie się również miejsce czasowego pobytu.

2) Czas użyty na przejazdy do i ze stacji w miejscu zamieszkania nie wlicza się do czasu pobytu poza miejscem zamieszkania.

3) Przepis ust.1 nie może być stosowany w przypadku korzystania z bezpłatnego wyżywienia.

§ 14. 1) Czas pobytu poza miejscem zamieszkania oblicza się na podstawie urzędowych rozkładów jazdy od chwili odjazdu ze stacji miejsca zamieszkania do chwili przyjazdu do stacji w miejscu zamieszkania.

2) Przy przejazdach środkami lokomocji nie mającymi urzędowych rozkładów jazdy, czas pobytu poza miejscem zamieszkania liczy się od chwili ruszenia z miejsca do chwili powrotu do miejsca zamieszkania.

3) Przepis ust.2 stosuje się również przy odbywaniu podróży własnymi środkami lokomocji, pieszo lub na nartach.

§ 15. Wysokość diety wynosi dla osób uczestniczących:

1) we wszystkich imprezach, zawodach, obozach, zgrupowaniach, kursach, naradach itp. i wyjazdach w obrębie powiatu - do zł 26,-

2) we wszystkich innych przypadkach - do zł 37,-

§ 16. 1) Jednostką obliczeniową diet jest 24 godzinny okres czasu (doba) pobytu poza miejscem zamieszkania.

2) Jeżeli czas pobytu poza miejscem zamieszkania wynosi mniej niż 4 godziny - dieta nie przysługuje.

3) Przy przejazdach trwających ponad 4 godziny, nie dłużej jednak niż dobę, diety za czas pobytu poza miejscem zamieszkania obliczać należy następująco:

1. od 4 do 12 godzin - połowa diety,

2. ponad 12 godzin - cała dieta.

4) Przy podróżach trwających dłużej niż jedną dobę należność z tytułu diet oblicza się mnożąc wysokość diety przez ilość pełnych okresów 24-godzinnych (dób). Za pozostałe godziny, nie stanowiące pełnej doby - dolicza się:

1) do 8 godzin - połowę diety,

2) ponad 8 godzin - całą dietę.

§ 17. 1. W przypadku korzystania nieodpłatnie z wyżywienia:

1) w miejscu będącym celem podróży - dieta przysługuje wyłącznie za czas przejazdu,

2) w czasie przejazdu - dieta przysługuje wyłącznie za czas pobytu w miejscu będącym celem podróży.

2. Diety, o których mowa w ust. 1 oblicza się odpowiednio według zasad podanych w §§ 14,15 i 16.

Wyżywienie

§ 18. 1. W czasie podróży zespołowych, na zawodach, imprezach, kursach itp. akcjach zbiorowych można stosować w miejsce diet wydawanie osobom uczestniczącym bezpłatnych posiłków.

2. Wydawanie bezpłatnych posiłków osobom miejscowym uczestniczącym w akcji zbiorowej dopuszczalne jest tylko w przypadkach uzasadnionych czasem trwania, programem i warunkami organizacyjnymi realizowanego zadania.

§ 19. 1. Wartość pieniężną całodziennego wyżywienia wraz z dodatkami (owoce, napoje chłodzące itp.) kosztami przyrzędzenia i podania posiłków ustala się w wysokości do 125% diety określonej w § 15 niniejszego zarządzenia, tj. do zł 32,- - względnie do zł 46,- na osobę.

2. W przypadkach gdy nie zachodzi konieczność wydawania całodziennego wyżywienia (np. gdy zawody trwają kilka godzin) stawki wyżywienia zmniejsza się:

- 1) o 25% przy 2 posiłkach,
- 2) o 50% - przy wydawaniu tylko 1 posiłku.

§ 20. 1. Stawki wyżywieniowe określone w § 19 mogą być zwiększone:

- 1) najwyżej o 100% - na centralnych międzynarodowych zawodach i kontaktach sportowych,
- 2) najwyżej o 50% - na pozostałych międzynarodowych zawodach i kontaktach sportowych oraz na obozach szkoleniowych kadry narodowej.

2. Na centralnych międzynarodowych zawodach i kontaktach sportowych, w wyjątkowych przypadkach i po uprzednim uzyskaniu zgody Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki mogą być stosowane stawki wyżywieniowe określone w § 19 ust. 1 zwiększone najwyżej o 200%.

3. Na zawodach i imprezach turystycznych stawki wyżywieniowe wymienione w ust. 1 i 2 mogą być stosowane tylko na podstawie każdorazowej zgody Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 21. Wartość wyżywienia (paczki żywnościowe) wydawanego na drogę nie może przekroczyć wysokości przysługującej za czas jazdy diety obliczonej wg zasad podanych w § 16 niniejszego zarządzenia.

R o z d z i a ł   V

Zakwaterowanie

§ 22. Osobie, która w czasie podróży lub delegacji nie mogła korzystać z bezpłatnego noclegu, przysługuje zwrot poniesionych kosztów zakwaterowania.

§ 23. 1. Koszty zakwaterowania udowodnione rachunkiem hotelowym lub zarejestrowanego domu noclegowego zwraca się w całości.

2. Rachunek hotelowy za pokój 2-osobowy lub apartament zajmowany przez 1 osobę może być honorowany w przypadku stwierdzenia przez zarząd hotelu na rachunku, że w hotelu tym nie było wolnych pokoi - osobowych lub wolnego łóżka w pokoju wieloosobowym.

3. W przypadku nieprzedstawienia rachunku hotelowego lub zarejestrowanego domu noclegowego przysługuje ryczałt w wysokości zł 8,- za każdą noc w miejscowości docelowej, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godziną 21,00 a 7,00 rano.

4. Tak rachunek hotelowy (ust.1), jak i ryczałt za nocleg (ust.3) nie mogą być uznane, o ile na dokumencie podróży brak jest adnotacji jednostki w miejscu docelowym podróży o niekorzystaniu z bezpłatnego zakwaterowania.

§ 24. Za noc spędzoną w czasie przejazdu lub na stacji w oczekiwaniu na środek lokomocji ryczałt za nocleg nie przysługuje.

§ 25. Przy wyjazdach do miejscowości, w której nie ma hotelu lub zarejestrowanego domu noclegowego, rachunek za zakwaterowanie może być wystawiony przez osobę prywatną.

2. Rachunek prywatny może być honorowany również w przypadku przedstawienia stwierdzenia o braku miejsca w hotelu lub zarejestrowanym domu noclegowym.

3. W przypadku o którym mowa w ust. 1 i 2 rachunek prywatny za zakwaterowanie powinien odpowiadać miejscowym cenom.

R o z d z i a ł   VI

Ekwiwalent z tytułu utraconego zarobku

§ 26. Osobom, których źródłem utrzymania jest wynagrodzenie wynikające ze stosunku służbowego i umowy o pracę, ekwiwalent z tytułu utraconego zarobku wypłaca się na podstawie Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów Nr 247 z dnia 12 października 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy dla celów sportowych (Monitor Polski Nr 99, poz. 1214), po przedłożeniu przez zainteresowanego

zaświadczenia zakładu pracy o wysokości utraconego zarobku i po potrąceniu podatku od wynagrodzeń zgodnie z obowiązującymi przepisami podatkowymi.

2. Prawo do zwrotu utraconych zarobków z tytułu pobytu na obozach i zawodach sportowych nie przysługuje zawodnikom, zatrudnionym w organizacjach sportowych, w barwach których dany zawodnik występuje. W takich przypadkach organizacje sportowe delegują zatrudnionych u siebie pracowników nie potrącając im zarobku za okres urlopowania.

§ 27. Osobom pracującym na własnej gospodarce, prowadzącym własne zarejestrowane zakłady oraz innym osobom pracującym lub wykonującym tzw. wolne zawody, na podstawie zaświadczenia o wykonywaniu pracy wydanego przez prezydium właściwej rady narodowej lub przez właściwy związek zawodowy, przysługuje zryczałtowany ekwiwalent z tytułu utraconego zarobku w wysokości zł 8,- za każdą pełną godzinę, nie więcej jednak niż 56 zł za dobę z wyłączeniem niedziel i świąt.

R o z d z i a ł VII

Ryczałty sędziowskie

§ 28. Sędziemu sportowemu, delegowanemu do prowadzenia zawodów, przysługuje ryczałt wyrównujący wydatki przez niego podniesione w związku z pełnieniem funkcji sędziowskich.

§ 29. 1. Ryczałt dla sędziego otrzymującego zwrot kosztów podróży wg zasad określonych w rozdziałach od II do VI niniejszego zarządzenia oraz dla sędziego prowadzącego zawody w miejscu zamieszkania obejmuje zwrot kosztów amortyzacji, prania i konserwacji sprzętu, dojazdu i portu (koszty przesyłki pocztowej i sprawozdania z zawodów).

2. Wysokość ryczałtu sędziowskiego wynosi zł 20,- dziennie niezależnie od czasu trwania zawodów.

§ 30. Ryczałty ustalone w § 29 obowiązują we wszystkich dyscyplinach sportu i turystyce bez względu na rodzaj zawodów.

§ 31. 1. W uzasadnionych przypadkach mogą być stosowane ryczałty sędziowskie, obejmujące poza ekwiwalentem wydatków określonych w § 29 ust. 1 inne należności wymienione w § 4 niniejszego zarządzenia.

2. Ryczałty sędziowskie, o których mowa w ust.1, mogą być stosowane na podstawie uchwał władz właściwych polskich związków

sportowych lub ogólnopolskich stowarzyszeń turystycznych, zatwierdzonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 32. Sędziowie prowadzący zawody i imprezy masowe w ramach upowszechnienia kultury fizycznej i turystyki nie otrzymują ryczałtu określonego w § 29 niniejszego zarządzenia.

R o z d z i a ł VIII

Postanowienia końcowe

§ 33. Wszystkie należności wypłacone są na podstawie prawidłowo sporządzonego rachunku (r-ki indywidualne) względnie na podstawie dokumentu sporządzonego z urzędu (zbiorcze listy wypłat) uprzednio sprawdzonego i zatwierdzonego do wypłaty zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 34. Dobrowolne umowy oraz zarządzenia jednostek w przedmiocie wyłączenia niektórych należności lub ich obniżenia się dopuszczalne po uprzednim podaniu ich do wiadomości zainteresowanych osób.

§ 35. Przepisy niniejszego zarządzenia mają odpowiednie zastosowanie do zawodów, imprez, obozów, kursów itp. akcji zbiorowych, realizowanych przez komitety kultury fizycznej i turystyki prezydentów rad narodowych oraz Państwowe Przedsiębiorstwo Imprez Sportowych.

§ 36. Traci moc zarządzenie nr 89 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 31 sierpnia 1959 r. w sprawie należności za czas podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej (Biuletyn Urzędowy GK KF Nr 8, poz.45).

§ 37. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu

Włodzimierz Reczek

Redaguje i wydaje Kolegium Redakcyjne przy WKKFiT w Poznaniu -
Plac Kolegiacki 17, nr telefonu 26-15

Warunki prenumeraty: prenumerata roczna - 60,-zł, półroczna
30,-zł, kwartalna 15,-zł

Prenumeratę należy opłacać do PWRN - Wydz. Budż.-Gosp. na konto
NBP V Oddział Miejski Nr 1231-95/1/-1

ZPS PP A/549/61-200 -E-7